دو قسم از افرادی که به آخرت سفر می کنند - 1 /اسفند/ 1394

مجموعه «عطر ماندگار» شامل قطعات کوتاهی از شرح احادیث اخلاقی با بیان رهبر معظم انقلاب اسلامی در ابتدای درس خارج فقه است. احادیث گنجانده شده در این مجموعه با مضامین اخلاقی و اجتماعی و قابل استفاده برای عموم جامعه است. منبع احادیثی که در این مجموعه شرح داده می‌شوند کتاب «الشافی فی العقاید و الاخلاق و الاحکام» است.

بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم
الحمدلله رب العالمین

فی الکافی عن النَّبیِّ صلی‌الله‌علیه‌وآله مُسْتَرِیحٌ وَ مُسْتَرَاحٌ مِنْهُ (۱)
از این مرز بین دنیا و آخرت همه عبور می‌کنند و دو قسمند: یک عده‌ای خودشان با این عبور به راحت می‌رسند و از رنج نجات پیدا می‌کنند ؛ یک عده هم کسانی هستند که وقتی عبور می‌کنند، دیگران از دست آنها راحت می‌شوند.

أَمَّا الْمُسْتَرِیحُ
آن کسی که خودش با عبور از دروازه‌ی مرگ به راحت می‌رسد

فَالْعَبْدُ الصَّالِحُ
بنده‌ی صالح است که راحت می‌شود

اِسْتَرَاحَ مِنْ غَمِّ الدُّنْیا
پس عبد صالح [از غم دنیا آسوده می‌شود.] یکی این [آسایش است]

وَ ما کانَ فِیهِ مِنَ الْعِبادَةِ
[و از رنج تکلیف و بندگی آسوده می‌شود] خب یک ریاضت‌هایی بر عهده‌ی بنده‌ی مؤمن هست. عبد صالح در دنیا ریاضت‌هایی باید بکشد ؛ کارهایی باید بکند ؛ تقیداتی دارد. مثلاً فرض کنید روزه‌ی ماه رمضان در هوای گرم یا برخاستن در نیمه‌ی شب از خواب راحت برای عبادت. اینها خب یک رنج‌هایی است دیگر ؛ رنج‌های جسمانی است. اگرچه حالا آن بندگانی که به مراتب بالا برسند، این رنج‌ها برایشان راحت است و لذت می‌برند اما متعارف ماها اگر چنانچه خودمان را دچار کنیم به این‌جور عبادات و واقعاً تقید داشته باشیم بالاخره یک پابندی و سختی است، از آن هم راحت می‌شود.

إِلَی الرَّاحَةِ وَ نَعِیمِ الْآخِرَةِ
[راحت شدن از اینها به سوی آسایش ابدی و بهشت آخرت] این آن قسم اول است.

أمَّا المُسْتَراحُ مِنْهُ فَالْفاجِرُ
[اما آن کسی که دیگران از دست او آسوده می‌شوند، او انسان فاجر است.]
چه کسی از دست او راحت می‌شود؟

يَسْتَريحُ مِنْهُ الْمَلَكانِ
اول [کسانی که از دست او راحت می‌شوند] این دو ملک الهی که مأور نوشتن اعمال او هستند ؛ آنها از دست او راحت می‌شوند. [آنها] که هی می‌دیدند او گناه می‌کند، خطا می‌کند، معصیت الهی می‌کند، خب اینها ملک بودند، رنج می‌بردند لابد از او، آنها از دستش راحت می‌شوند.

اللّذانِ يَحْفَظانِ عَلَيْهِ
آن کسانی که یحفظونهُ مِن امرالله یعنی به دستور خدای متعال حفاظت می‌کنند

وَ خادِمُهُ
آن کسانی که در دنیا خدمت او را می‌کنند از دستش راحت می‌شوند.

وَ أَهْلُهُ
[و خانواده‌ی او از دستش راحت می‌شوند]

وَ الْأَرْضُ الَّتی كانَ يَمْشی عَلَيْها
همین زمینی که انسان فاجر بر روی او عبور می‌کند، این زمین هم از دست او راحت می‌شود. ما نمی‌فهمیم که چه دارد می‌گذرد در این عالم وجود و در این عالم کون. با این چشم ظاهری چیزهایی را نمی‌شود فهمید اما این واقعیت دارد ؛ آن زمین هم از دست او راحت می‌شود.

۱) الشافی، صفحه‌ی ۸۸۲